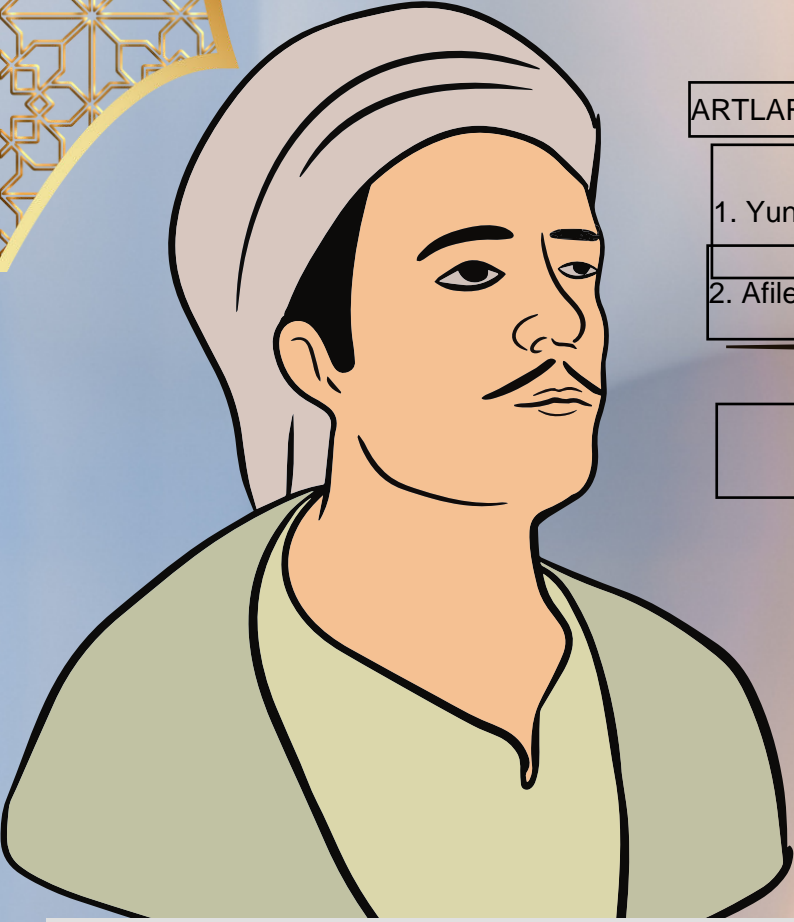


KOZPINAR ORTAOKULU* A

ARTLAR:

1. Yunus Emre iirlerinden seçecekleri en az üç kelimenin yer al
2. Afilerin hazırlanmasında teknik sınırlama yoktur. Karakalem,



BİR KEZ GÖNÜL YIKTIN İSE

Bir kez gönül yıktın ise
Bu kıldığın namaz değil
Yetmiş iki millet dahi
Elin yüzün yumaz değil

Ne erenler geldi geçti
Bunlar yurdu kaldı göçtü
Pervaz urup Hakk'a uçtu
Hüma kuşudur kaz değil

Yol oldur ki doğru vara
Göz odur ki Hakk'ı göre
Er oldur alçakta dura
Yüceden bakan göz değil

Doğru yola gittin ise
Er eteğin tuttun ise
Bir hayır da ettin ise
Birine bindir az değil

Yunus bu sözleri çatar
Sanki balı yağa katar
Halka mata'ların satar
Yükü cevherdir tuz değil



İLİM İLİM BİLMEKTİR

*İlim ilim bilmektir ilim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsin ya nice okumaktır*

*Okumaktan mâna ne kişi Hakk'ı bilmektir
Çün okudun bilmezsin ha bir kuru emektir*

*Okudum bildim deme çok taat kıldım deme
Eri Hak bilmez isen abes yere yelmektir*

*Dört kitabın mânası bellidir bir elifte
Sen elifi bilmezsin bu nice okumaktır*

*Yiğirmi dokuz hece okusan uçtan uca
Sen elif dersin hoca mânası ne demektir*

*Yunus Emre der hoca gerekse bin var hacca
Hepisinden iyise bir gönüle girmektir*



Yunus EMRE

CANLAR CANINI BULDUM

Canlar canını buldum
Bu canım yağma olsun
Assı ziyandan geçtim
Dükkânım yağma olsun

Ben benliğimden geçtim
Gözüm hicabın açtım
Dost vaslına eriştim
Gümanım yağma olsun

Benden benliğim gitti
Hep mülkümü dost tuttu
Alan veren dost oldu
Lisanım yağma olsun

Taalluktan üzüştüm
Ol dosttan yana uçtum
Aşk divanına düştüm
Divanım yağma olsun

İkilikten usandım
Birlik hânına kandım
Derd-i şarabın içtim
Dermanım yağma olsun

Varlık çün sefer kıldı
Dost andan bize geldi
Viran gönül nur doldu
Cihanım yağma olsun

Geçtim bitmez sağınçtan
Usandım yaz u kıştan
Bostanlar başın buldum
Bostanım yağma olsun

Yunus ne hoş demişsin
Bal u şeker yemişsin
Ballar balını buldum
Kovanım yağma olsun



AŞKIN ALDI BENDEN BENİ

Aşkın aldı benden beni
Bana seni gerek seni
Ben yanarım dün ü günü
Bana seni gerek seni

Ne varlığa sevinirim
Ne yokluğa yerinirim
Aşkın ile avunurum
Bana seni gerek seni

Aşkın âşıkları öldürür
Aşk denizine daldırır
Tecelli ile doldurur
Bana seni gerek seni

Aşkın şarabından içem
Mecnun olup dağa düşem
Sensin dün ü gün endişem
Bana seni gerek seni

Sofilere sohbet gerek
Ahilere ahret gerek
Mecnunlara Leyli gerek
Bana seni gerek seni
Eğer beni öldüreler
Külüm göğe savuralar
Toprağım arda çağıra
Bana seni gerek seni

Cennet Cennet dedikleri
Bir köşkle birkaç huri
İsteyene ver anları
Bana seni gerek seni

Yunus'durur benim adım
Gün geçtikçe artar odum
İki cihanda maksudum
Bana seni gerek seni



BİLMEM NİDEYİM

Bilmem nideyim
Aşkın elinden
Kanda gideyim
Aşkın elinden

Meskenim dağlar
Gözyaşım çağlar
Durmaz kan ağlar
Aşkın elinden

Kaddim yay oldu
Bağrım nay oldu
İşim vay oldu
Aşkın elinden

Dinle zârımı
Kodum arımı
Verdim serimi
Aşkın elinden

Varım vereyim
Kadre ereyim
Uryan olayım
Aşkın elinden

Yunus'un sözü
Doğrudur özü
Kan ağlar gözü
Aşkın elinden



SANA İBRET GEREK İSE

Sana ibret gerek ise
Gel göresin bu sinleri
Ger taş isen eriyessin
Bakıp görincek bunları

Şunlar ki çoktur malları
Gör nice oldu halleri
Sonunda bir gömlek giymiş
Anın da yoktur yenleri

Kani mülke benim diyen
Köşk ü saray beğenmeyen
Şimdi bir evde yatarlar
Taşlar olmuş üstünleri

Bunlar geri gelmeyenler
Züht ü taat kılmayalar
Bu beyliği bulmayalar
Zira geçti devranları

Kani ol şirin sözlüler
Kani ol güneş yüzlüler
Şöyle gaayıp olmuş bunlar
Hiç belirmez nişanları

Bunlar bir vakt beyler idi
Kapıcılar korlar idi
Gel şimdi gör bilmeyessin
Bey kangıdır ya kulları

Ne kapı vardır giresi
Ne nimet vardır yiyesi
Ne ışık vardır göresi
Dün olmuştur gündüzleri

Bir gün senin dahi Yunus
Benim dediklerin kala
Seni dahi böyle ede
Nitekim etti bunları



DOLAP NIÇİN İNİLERSİN

Dolap niçin inilersin
Derdim vardır inilerim
Ben Mevlâ'ya aşık oldum
Anın için inilerim

Ben bir dağın ağacıyım
Ne tatlıyım ne acıyım
Ben Mevlâ'ya duacıyım
Derdim vardır inilerim

Benim adım dertli dolap
Suyum akar yalap yalap
Böyle emreylemiş Çalap
Derdim vardır inilerim

Dağdan kestiler hezenim
Bozuldu türlü düzenim
Ben bir usanmaz ozanım
Derdim vardır inilerim

Beni bir dağda buldular
Kolum kanadım yoldular
Dolaba layık gördüler
Derdim vardır inilerim

Şol dülgerler beni yondu
Her azam yerine kondu
Bu iniltim Hak'tan geldi
Derdim vardır inilerim

Suyum alçaktan çekerim
Dönüp yükseğe dökerim
Görün ben neler çekerim
Derdim vardır inilerim

Yunus bunda gelen gülmez
Kişi muradına ermez
Bu fanide kimse kalmaz
Derdim vardır inilerim



SABAHIN SİNLİĞİNE VARDIM

Sabahın sinliğine vardım
Gördüm cümle ölmüş yatar
Herbiri biçare olmup
Ömrün yavu kılmış yatar

Vardım bunların katına
Baktım ecel heybetine
Nice yiğit muradına
Ermeyüben ölmüş yatar

Yemiş kurt, kuş bunu keler
Nicelerin bağrın deler
Şol ufacık naresteler
Gül gibice solmuş yatar

Tuzağa düşmüş tenleri
Hakk'a ulaşmış canları
Görmez misin sen bunları
Nöbet bize gelmiş yatar

Esilmiş inci dişleri
Dökülmüş sarı saçları
Kamu bitmiş teşvişleri
Hak varlığın bulmuş yatar

Gitmiş gözünün karası
Hiç işi yoktur durası
Kefen bezinin paresi
Sünüğe sarılmış yatar

Yunus gerçek âşık isen
Mülke suret bezemegil
Mülke suret bezeyenler
Kara toprak olmuş yatar



YOK YERE GEÇİRDİM GÜNÜ

Yok yere geçirdim günü
Ah nideyim ömrüm seni
Seninle olmadım gani
Ah nideyim ömrüm seni

Geldim ü geçtim bilmedim
Ağlayıp gussa yemedim
Senden ayrulam demedim
Ah nideyim ömrüm seni

Hayrım şerrim yazılısar
Ömrüm ipi üzülüser
Suret benden bozulusar
Ah nideyim ömrüm seni

Gidip yine gelmeyesin
Gelip beni bulmayasın
Bu beyliği sürmeyesin
Ah nideyim ömrüm seni
Kani sana güvendiğim
Güvenüben yuvandığım
Kaldı külli kazandığım
Ah nideyim ömrüm seni

Miskin Yunus gidisersin
Acep sefer idisersin
Hasret ile kalısarsın
Ah nideyim ömrüm seni



GELDİ GEÇTİ ÖMRÜM BENİM

*Geldi geçti ömrüm benim şol yel esip geçmiş gibi
Hele bana şöyle gelir şol göz yumup açmış gibi*

*İşbu söze Hak tanıktır bu can gövdeye konuktur
Bir gün ola çıka gide kafesten kuş uçmuş gibi*

*Miskin âdem oğlanını benzetmişler ekinciye
Kimi biter kimi yiter yere tohum saçmış gibi*

*Bu dünyada bir nesneye yanar içim göynür özüm
Yiğit iken ölenlere gök ekini biçmiş gibi*

*Bir hastaya vardın ise bir içim su verdin ise
Yarın anda karşı gele Hak şarabın içmiş gibi*

*Bir miskini gördün ise bir eskice verdin ise
Yarın anda karşı gele hulle donun biçmiş gibi*

*Yunus Emre bu dünyada iki kişi kalır derler
Meger Hızır, İlyas ola ab-i hayat içmiş gibi*



Yunus Emre Sözlüğü

Örnek Sözcükler:

Yumaz : Yıkamaz

Ağyar: Dost olmayan yabancı kimse.

Kamu âlem: Herkes

Dîdâr: Yüz, çehre, görüş kuvveti

Ma'ni: Anlam, mana

Badya: Geniş su kabı

Esriyüben: Sarhoş olup

Susak: yol, sokak

Müselman: Müslüman

Melamet: Kınamak, kötülemek, ayıplamak

Cur'a: Bir yudumluyorum, bir içimlik

Çün: Zira, çünkü

Hergiz: Asla, katiyen

Bug: sıkıntı, gam

Görklü: İyi, güzel

Ot: Ateş

Yuvan: Gecikmek

Karak: Göz bebeği

Yuyla: Koklamak

Çalap: Allah

Kalmaş: Yaşan söyleyen

Issı: Sıcak

Sevi: Aşk

Sökel: Hasta

Kul: Bende, köle

Agu: Zehir

Ayruk: Başka

Buşu: Öfke

Yagı: Düşman

Usag: İhmalkâr